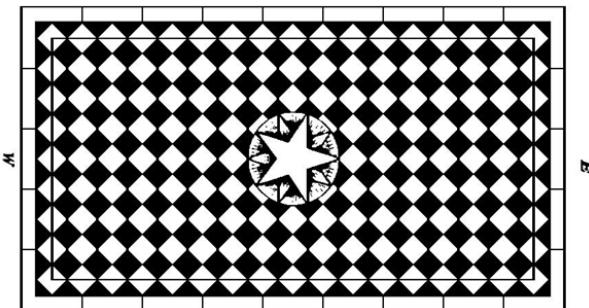

ΤΟ ΜΩΣΑΪΚΟ ΔΑΠΕΔΟ

Το Δάπεδο τής Στοάς το οποίο αποτελείται από λευκά και μαύρα τετράγωνα σε σχήμα Ζατρικίου, με μήκος διπλάσιο από το πλάτος. Το Μωσαϊκό το οποίο Ελληνικά λέγεται ψηφιδωτό, χρησιμοποιόταν κυρίως από τους Ρωμαίους που το ονόμαζαν MUSIVUM και από αυτό οι Ιταλοί το ονόμασαν MUSAICU, οι δε Γάλλοι MOSAIQUE και οι Αγγλοί MOSAIC. Η ιδέα ότι η ονομασία προέρχεται από την λεξη Μωϋσής έχει προ πολλού αποριφθεί, η δε παράδοση ότι έτσι ήταν κατασκευασμένο το Δάπεδο του Ναού του Σολομώντα, και από εκεί το πήραν οι Τέκτονες, δεν έχει Ιστορικά επιβεβαιωθεί.

Το Μωσαϊκό Δάπεδο είναι παλαιό Σύμβολο που το συναντάμε στα πρώτα Τυπικά του 18ου αιώνα. Τοποθετείται μεταξύ τών κοσμημάτων τής Στοάς σε συνδιασμό με τον οδοντωτό Κόρυφο και τον Ακτινοβόλο Αστέρα.

Τα εναλλασσόμενα μαύρα και λευκά τετράγωνα παριστάνουν την ποικιλία τών πραγμάτων που στολίζουν και ομορφαίνουν την Δημιουργία, την ανάμιξη τών ζωντανών και υλικών πραγμάτων, τα έμψυχα και τα άψυχα μερη της.

Επίσης παριστάνουν τις αντιθέσεις που παρουσιάζονται εις τα πράγματα του Κόσμου (νόμος τής δυάδας), θετικό και αρνητικό, ενεργό και παθητικό, φως και σκοτάδι κ.λ.π. Ακριβές ισοδύναμο έχουμε στην Κινέζικη παράδοση με τις αρχές Γιν-Γιαγκ, όπου το Γιν είναι το μαύρο και Γιάγκ το λευκό.

Η αρμονική ύπαρξη τών δυο αυτών άρχων ονομάζεται στα Κινέζικα Ταϊ-Κι και παριστάνεται με το σύμβολο όπου φαίνεται η έννοια τού αντιθέτου.

Κατά τον Ραγκόν είναι το έμβλημα τής ποικιλίας τού εδάφους τής Γης, συμβολίζει δε την ένωση όλων τών Τεκτόνων τής Γης ανεξαρτήτως πεποιθήσεων. Ο WIRTH πιστεύει ότι το Μωσαϊκό Δάπεδο αποτελεί την εικόνα τής Αντικειμενικότητας. Ο Μύστης στέκεται και προχωρεί στην ζωή επάνω στο Δάπεδο αυτό, το οποίο εμφανίζει σε ακριβή αναλογία τις χάρες και τους πόνους, τις απολαύσεις και τις θλίψεις τών ζωντανών όντων. Η σχέση ένα προς δύο κάλλιστα θυμίζει τον Νόμο τής Δυάδας ή τών Αντιθέτων.

De Profuntis, το Μωσαϊκό Δάπεδο αποτελεί συχρόνως εικόνα του Σώματος και του Πνεύματος, ενωμένων μεν αλλά χωρίς να διαχωρίζονται. Σκοτάδι και Φως συνδέονται στο μωσαϊκό Δάπεδο, συμπλέκονται αν λάβει κάνεις υπ' όψη την διαχωριστική γραμμή τών τετράγωνων. Οι γραμμές ομως που χωρίζουν την μια σειρά από την άλλη, σχηματίζουν μια ευθεία οδό που έχει το λευκό και το μαύρο πότε δεξιά και πότε αριστερά. Οι γραμμές αυτές είναι ο δρόμος του Μυημένου ο οποίος δεν πρέπει να απορίπτει την συνηθισμένη Ηθική αλλά να υψώνεται επάνω από αυτήν. Ο δρόμος αυτός, οι γραμμές αυτές δεν διακρίνονται από τους βέβηλους. Αυτοί διακρίνουν μόνον τα λευκά και μαύρα τετράγωνα και ακολουθούν την πλατεία οδό, την εξωτερική, περνώντας διαδοχικά από το λευκό στο μαύρο και από το μαύρο στο λευκό.

Ο Μύστης αντίθετα ακολουθεί την εσωτερική οδό, την στενή, και ακολουθεί πορεία μεταξύ τών λευκών και μαύρων τετράγωνων τα οποία εμποδίζουν την προσέγγιση του στο Φως, όπως λέει και ο Ματθαίος στο Ευαγγέλιο του :

" Στενή πύλη και Τεθλιμένη η οδος η απάγουσα εις την Ζωήν και ολίγοι οι ευρίσκοντες αυτήν ".

Ο εξωτερικός Συμβολισμός του Μωσαϊκού Δαπέδου είναι εκφραστικός. Αυτός που θέλει να παραμείνει μόνον στο λευκό από πλευρά καθαρά θρησκευτική θα υπομένει από παντού τις εφόδους τών σκοτεινών δυνάμεων. Αντίθετα εκείνος που λαμβάνει το μαύρο ως κανόνα ζωής περιτριγυρίζεται γρήγορα από τις λευκές δυνάμεις που τον υποχρεώνουν να εγκατάλειψει την θέση του. Καθε δράση προκαλεί αντίδραση η οποία αποκαθιστά την προς στιγμήν διαταραχθείσα ισσοροπία.

Τέλος σύμφωνα με βαθείς μελετητές τής εσωτερικής ιδέας και ζωής του Τεκτονισμού, κατά την διάρκεια τών Εργασιών της στοάς, η σταθερά προσήλωση όλων τών Αδελφών στο υψηλό εργο που επιτελείται, η συγκέντρωση τής σκέψης τους μονο στις εργασίες τής στοάς, η άκρα σιγή και τάξη, προκαλούν όγκους Πνευματικής επιδρασις και υψηλή Μυσταγωγική ατμόσφαιρα. Δημιουργείται ένα είδος " Δυναμικού πεδίου " με διεύθυνση τών δυναμικών γραμμών κατά μήκος και πλάτος τής Στοάς, και ιδίως γύρω από το μωσαϊκό δάπεδο, και καθε ένας που κινείται θα πρέπει να προσέχει να κινείται κατά την διεύθυνση τού πεδίου και όχι αντίθετα ώστε να μη δημιουργήσει διαταραχή. Ετσι κινούμεθα πάντα μέσα και γύρω από το Μωσαϊκό δάπεδο κατά μια φορά και ειδικότερα κατα την φορά τών δεικτών τού ωρολογιού ☺.